

CORRECTIONELE RECHTBANK VAN ANTWERPEN,

26 JUNI 1998

Artikel 2 van de wet van 30 juli 1981

Weigering van personen van vreemde herkomst in een dancing.

De rechtbank kan begrip opbrengen voor de bezorgdheid van de dancinguitbaters om te waken over de veiligheid van hun klanten. Maar toch kan en mag men zich hier niet achter verschuilen om bepaalde mensen te weigeren die blijkbaar helemaal niet buiten het concept van de zaak vallen. Daarenboven blijkt het concept van de zaak te zijn dat er in principe geen vreemdelingen worden toegelaten.

Inzake: Openbaar Ministerie, Ali EK, Mohamed EK, Ahmed J, CGKR

Tegen: Marc B, Walter S, Johnny G, Patrick DC

Beklaagd van :

Te Edegem, op hierna vermelde data.

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd.

Bij inbreuk op artikel 2 van de Wet van 30 juli 1981 zoals gewijzigd door de Wet van 31 maart 1994 bij het leveren of bij het aanbieden van een dienst, van een goed of van het genot ervan op een plaats die voor het publiek toegankelijk is, rassendiscriminatie te hebben bedreven jegens een persoon wegens zijn ras, zijn huidskleur, zijn afkomst of zijn nationale of etnische afstamming met name de hierna vermelde personen:

I. DE EERSTE EN DE TWEEDE: op 5 oktober 1996 tegen Christiaan W

II. DE EERSTE, TWEEDE EN DERDE:

a) in de loop van de maand mei 1996, tegen Ali EK, Mohamed EK, Nassir EK

b) op 1 juni 1996, tegen Ali EK, Mohamed EK

c) Op 8 juni 1996, tegen Ali EK, Mohamed EK, Nassir EK

d) Op 19 mei 1996, tegen Ahmed J

e) Op 5 oktober 1996, tegen Ahmed J

III. DE VIERDE: op 5 oktober 1996, tegen Christiaan W

(. . .)

Beklaagden betwisten de feiten hen ten laste gelegd.

Uit het onderzoek dat gevoerd werd blijkt het volgende.

In de loop van de maand mei 1996 werd aan Ali EK, Mohamed EK en Nassir EK de toegang geweigerd tot de instelling B te Edegem. Op 1 juni 1996 werd aan Ali EK en Mohamed EK de toegang geweigerd tot de instelling B te Edegem. Op 8 juni 1996 was dit opnieuw het geval voor Ali EK, Nassir EK en Ali EK. Op 19 mei 1996 was

dit het geval voor AJ evenals op 5 oktober 1996. En op deze laatste datum was dit ook het geval voor Christiaan W.

Volgens de uitleg van de beklaagden Marc B, Walter S, en Johnny G werden hogervermelde personen geweigerd aangezien ze “niet passen in het concept van de instelling”. De vraag is dan natuurlijk wat met dit concept van de instelling bedoeld wordt. Volgens beklaagden zouden zij geenszins racistische bedoelingen hebben bij het weigeren van mensen, maar slechts één doel voor ogen hebben *“en dat is de toelating tot de instelling van nette mensen waarmee wij geen moeilijkheden hebben en welke elkaar ook moeilijkheden aandoen”*. Of: *“Mijn bedoeling is mijn kost te verdienen met de uitbating van een nette zaak waar geen problemen zijn. Dus voor mij hoeven er geen drugs te zijn, geen wapens, geen vechtpartijen. De mensen welke bij mij komen moeten zich veilig voelen in hun amusement. Wat vraag ik aan mijn cliënteel, wel ik vraag dat ze deftig gekleed zijn en dat ze zich normaal gedragen”* Of: *“Dat wil concreet zeggen dat ik als norm heb dat personen, van welke gelaatskleur dan ook, in de zaak worden toegelaten als zij deftig gekleed zijn, als zij geen tekenen van ‘overdreven dronkenschap’ vertonen, als zij geen tekenen van agressie vertonen en zo meer. Dus wanneer er uiterlijke tekenen zijn welke wijzen op probleemgedrag, komen zij er niet in”*.

De rechtbank kan begrip opbrengen voor de bezorgdheid van de uitbaters van een instelling zoals de B om te waken over de veiligheid van hun klanten. Anderzijds kan en mag men zich hier niet achter verschuilen om bepaalde mensen te gaan weigeren die blijkbaar helemaal niet buiten het vermelde concept vallen.

De achtereenvolgende feiten, waarvoor telkens onafhankelijk van mekaar klacht werd neergelegd, en die ook bevestigd worden door getuigen en zelfs onder ede bevestigd worden én bovendien ook nog door een gerechtelijk inspecteur, officier van gerechtelijke politie werden vastgesteld wijzen erop dat men zich bij verhoor en ter zitting wel verschuilt achter een beweerd concept van de instelling, maar in praktijk dit concept blijkt te zijn dat er in principe geen vreemdelingen worden toegelaten. Dit gegeven wordt nogmaals bevestigd door de verklaring van beklaagde Patrick DC: *“Ik heb inderdaad de toegang geweigerd aan een persoon met een donkere huidskleur. Ik kan u in alle eerlijkheid vertellen dat wij als portier van de uitbater Marc B opdracht hebben gekregen om vreemdelingen niet binnen te laten... Omdat ik zelf niet gelukkig was met zulke situatie, temeer daar ik zelf een donkere huidskleur heb, ben ik gestopt met in dancing B te werken”*.

Het is trouwens opvallend dat niemand van de beklaagden, buiten beklaagde Patrick DC, concreet kan zeggen voor elk feit waarom nu juist de persoon in kwestie geweigerd werd. Nergens blijkt trouwens dat het hier zou gaan om personen die niet deftig gekleed zouden zijn of die in een overdreven staat van dronkenschap zouden verkeren of tekenen van agressie zouden vertonen. Wel blijkt uit getuigenverklaringen en uit een verklaring van Marc B zelf dat er steeds een melding werd gemaakt omtrent de herkomst van de geweigerde persoon.

“Toen wij dan werkelijk wilden binnengaan, werd aan AJ de toegang geweigerd door diezelfde portier, en dit om zijn donkere huidskleur zoals hij het uitdrukte. De rest van de groep, allen Belgen, mochten gewoon binnen... Er is dan nog een tijdje over en weer gepraat, tot uiteindelijk de baas van de zaak erbij kwam. Die was echter ook niet te overtuigen van onze argumenten, en zegde dat als hij één Marokkaan binnen liet, hij ze allemaal moet binnen laten. Met andere woorden AJ kwam er niet in”.

“Op een bepaald ogenblik kwamen wij aan de instelling B te Edegem, en daar werd, door de portier, de toegang geweigerd aan AJ. Dit gebeurde louter en alleen op basis van diens donkere huidskleur... Even later kwam dan ook de uitbater van die zaak erbij, en die zegde letterlijk ‘als ik er zo één binnenlaat moet ik ze allemaal binnenlaten’ .

“Op onze vraag of café B het statuut van privé-club heeft, geeft Marc B uiteindelijk na enige aarzelen toe dat dit niet zo is. Wanneer wij dan vragen op welke grond hij dan mensen de toegang tot zijn café weigert waarbij wij opmerken dat AJ die wat verder staat niet binnen mocht antwoordt Marc B dat deze persoon, wijzend naar AJ, niet past binnen het ‘concept’. Wanneer wij hem dan vragen wat hij met dit concept bedoelt zegt hij dat hij dit als opdracht heeft meegekregen van de eigenaars van café B. Vermits wij nog steeds niet begrepen wat dan wel dat “concept” was, verduidelijkte Marc B met de letterlijke woorden ‘als ik er één binnenlaat komen er twintig’.

Op onze uitdrukkelijke vraag bleek dit de enige reden te zijn die Marc B gaf om AJ de toegang tot de instelling te weigeren. Wij hebben dan het gesprek met Marc B afgebroken”.

Gelet op de verschillende, opeenvolgende duidelijke vaststellingen van weigering van personen van vreemde herkomst in de instelling B te Edegem zoals deze uit het strafdossier blijken en hiervoor nog eens werden herhaald, acht de rechtbank de feiten zoals voorzien in de dagvaardiging bewezen. De door de verdediging neergelegde foto's weerleggen geenszins de vaststelling dat ten tijde van de feiten het zogenaamde concept van de instelling B het weigeren van vreemdelingen was. Nergens blijkt immers wanneer en waar deze foto's genomen werden.

Tweede beklaagde stelt dat hij met heel de zaak niets te maken heeft aangezien hij nergens rechtstreeks bij de feiten betrokken was. Uit het geheel der vaststellingen blijkt evenwel dat hij voor 50 % aandeelhouder was in de zaak en tevens afgevaardigd bestuurder was. In die omstandigheden was hij medeverantwoordelijk voor het concept van de instelling die hij mee beheerde en dient hij ook als mededader beschouwd te worden.

De feiten zijn in hoofde van beklaagden ernstig. In onze samenleving waar terecht veel inspanningen worden geleverd om een zekere verdraagzaamheid tot stand te brengen tussen de verschillende bevolkingsgroepen hebben beklaagden door hun gedragingen deze inspanningen tegengewerkt. Dit kan tot zeer gevaarlijke en ondemocratische toestanden leiden die bedreigend kunnen zijn voor onze samenleving. De hierna bepaalde bestraffing lijkt dan ook gepast rekening gehouden met het blanco strafregister van beklaagde Marc B en gelet op het gunstig strafrechtelijk verleden van beklaagden Walter S, Johnny G en Patrick DC.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding, ontvankelijk en gegrond tegen de drie beklaagden zoals gevorderd

Ali EK: ontvankelijk en gegrond tegen de drie beklaagden zoals gevorderd

Mohamed EK: ontvankelijk en gegrond tegen de drie beklaagden zoals gevorderd

AJ: ontvankelijk en gegrond tegen de drie beklaagden zoals gevorderd

Om deze redenen

DE RECHTBANK

Gelet op de artikelen (. . .)

Rechtdoende op tegenspraak jegens de eerste, tweede en derde beklaagde en de burgerlijke partijen en bij verstek jegens de vierde beklaagde.

Veroordeelt eerste beklaagde hoofdens de vermengde feiten I en II tot een gevangenisstraf van drie maanden en tot een geldboete van tweehonderd frank;

tweede beklaagde hoofdens de vermengde feiten I en II tot een gevangenisstraf van drie maanden en tot een geldboete van tweehonderd frank;

derde beklaagde hoofdens het feit tot een gevangenisstraf van drie maanden en tot een geldboete van tweehonderd frank;

vierde beklaagde hoofdens het feit tot een gevangenisstraf twee maanden en tot een geldboete van honderdvijftig frank:

Zegt dat bij toepassing van artikel I der wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 24.12.1993 de geldboeten van 200 frank en 150 frank vermeerderd worden met 1990 decimes per frank, zodat die geldboeten 40.000 frank per geldboete van 200 frank en 30.000 frank voor de geldboete van 150 frank zullen bedragen;

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboeten vervangen kunnen worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op twee maanden voor elke geldboete van 200 frank, en op één maand voor de geldboete van 100 frank;

Aangezien tweede veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhoppen:

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf uitgesproken ten laste van tweede veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden.

OP BURGERLIJK GEBIED

Het CGKR:

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklagde, solidair, om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van zeventigduizend frank (70.000 BEF), te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 29.5.1996 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Ahmed J:

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklagde, solidair, om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van dertigduizend frank (30.000 BEF), te vermeerderen met de vergoedende intresten vanaf 5.10. 1996 tot op heden, en vanaf heden met de gerechtelijke intresten en de kosten.

Ali EK:

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklagde, solidair, om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van dertigduizend frank (30.000 BEF), te vermeerderen met de vergoedende intresten op 10.000 frank vanaf 15.5.1996, op 10.000 frank vanaf 1.6. 1996 op 10.000 frank vanaf 8.6.1996 tot op heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten.

Mohamed EK:

Veroordeelt eerste, tweede en derde beklagde, in solidum, om aan de burgerlijke partij te betalen, als schadevergoeding, de som van twintigduizend frank (20.000 BEF), te vermeerderen met de vergoedende intresten op 10.000 frank vanaf 15.5.1996, op 10.000 frank vanaf 1.6.1996 tot op heden en vanaf heden de gerechtelijke intresten en de kosten.